www.praphansarn.com

ท่องแดน อาเซียน

ASEAN Journey

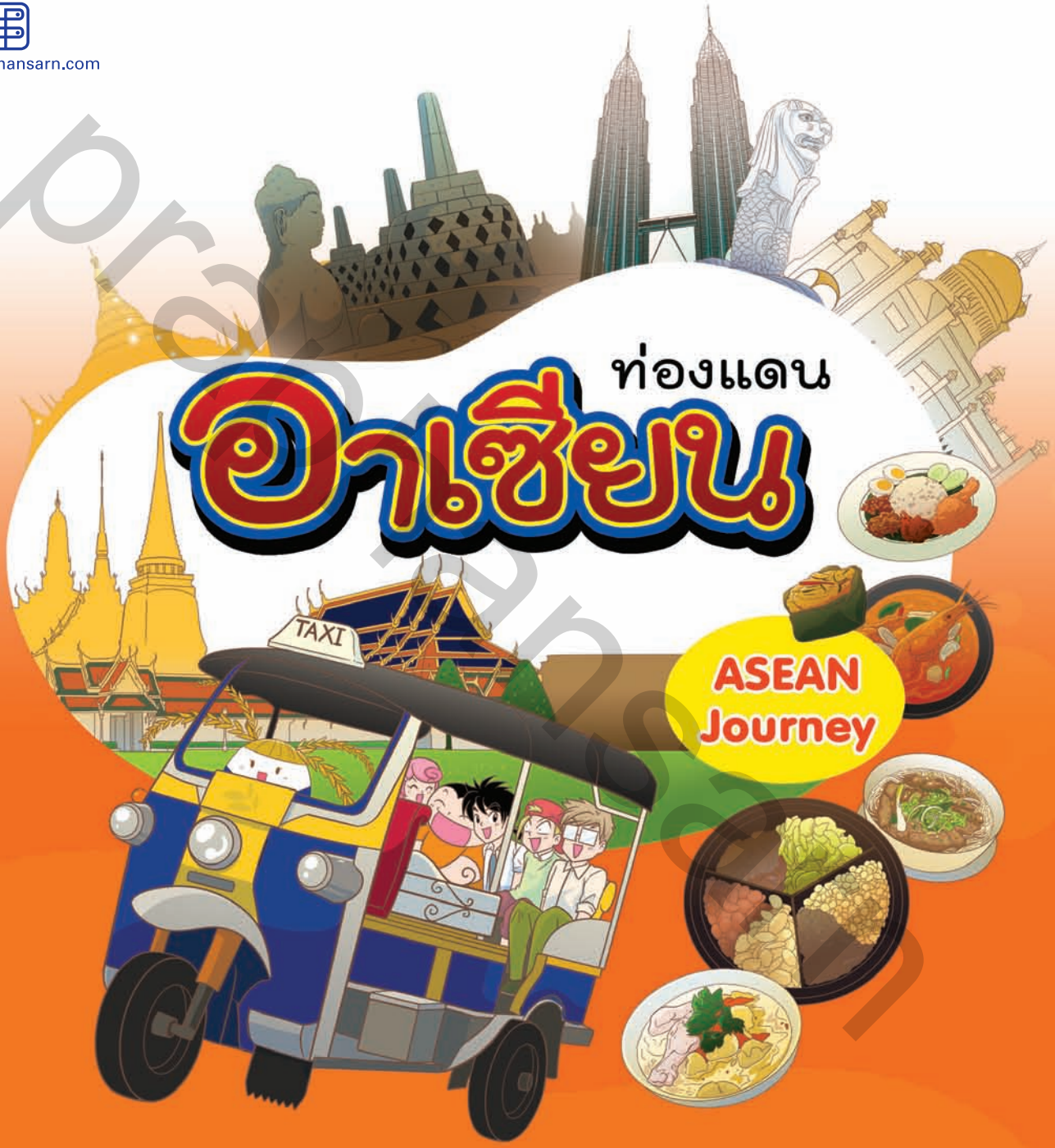

praphansarn

praphansarn

www.praphansarn.com

praphansarn

praphansarn

นิทานอาเซียนแสนสนุกสองภาษา
Praphansarn Bilingual Asean Series

ท่องแดน อาเซียน

ASEAN Journey

prapansarn

เก่ง โจ้ อ้วน และแว่น มารวมตัวกันที่บ้านของนิดหน่อย
เพราะวันนี้หนูน้อยรวงข้าวผู้รอบรู้อาเซียน
สัญญาว่าจะพาไปเที่ยวประเทศสมาชิกอาเซียน
“พร้อมจะไปกันหรือยังจ๊ะ” นิดหน่อยถามด้วยน้ำเสียงแจ่มใส
“ฉันน่ะพร้อมมาตั้งนานแล้วล่ะ” อ้วนรีบชิงตอบ

Keng, Joe, Uan, and Waen gather at Nidnoi’s house because today Little Ruangkaow, the expert on ASEAN, promises to take them to visit ASEAN countries. “Are you ready?” asks Nidnoi with a cheerful voice. “I've been ready since long time ago,” Uan quickly answers.

Draft Version

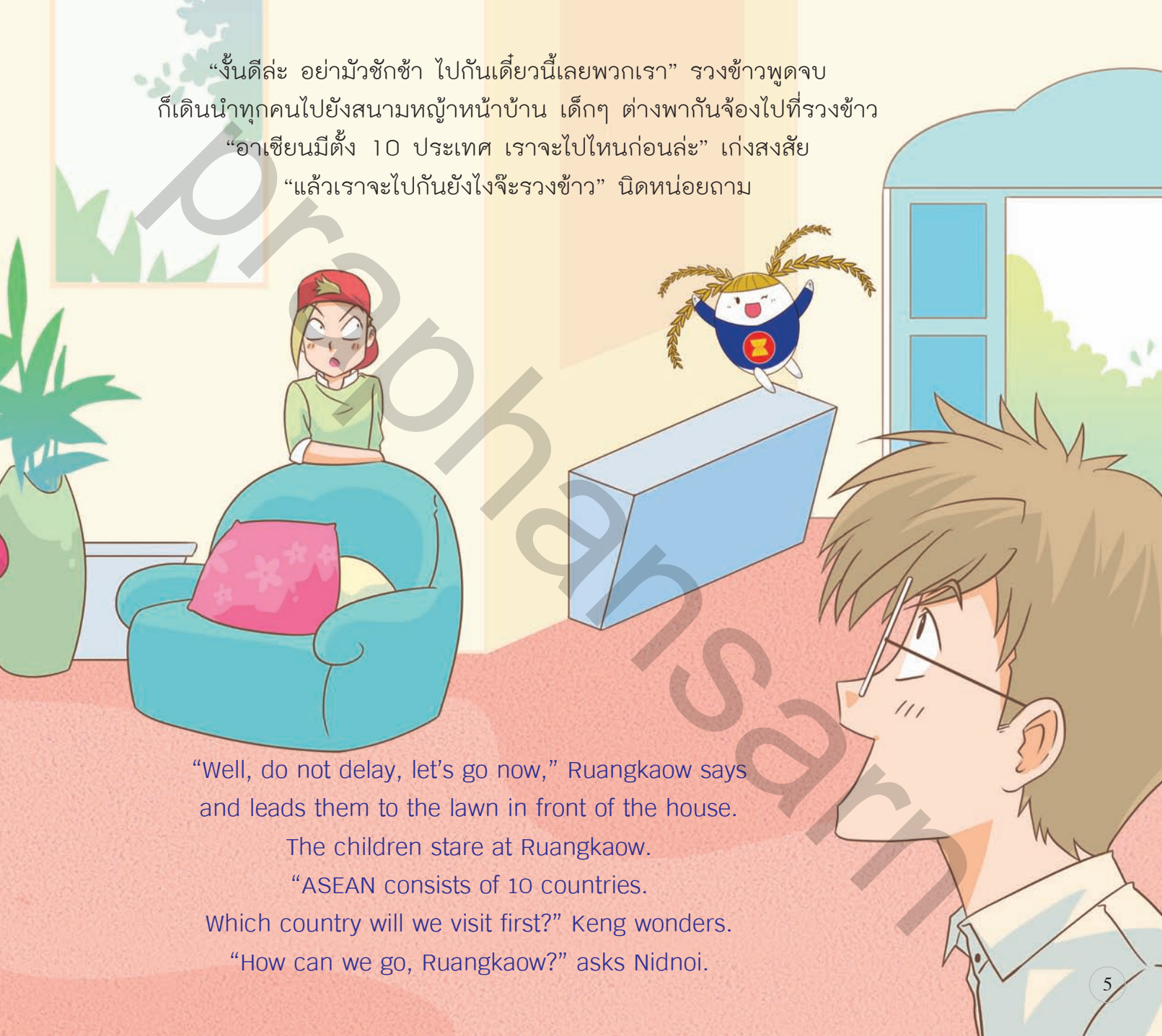

“งั้นดีล่ะ อย่ามัวชักช้า ไปกันเดี๋ยวนี้เลยพวกเรา” รวงข้าวพูดจบ
ก็เดินนำทุกคนไปยังสนามหญ้าหน้าบ้าน เด็กๆ ต่างพากันจ้องไปที่รวงข้าว
“อาเซียนมีตั้ง 10 ประเทศ เราจะไปไหนก่อนล่ะ” เก่งสงสัย
“แล้วเราจะไปกันยังไงจ๊ะรวงข้าว” นิดหน่อยถาม

“Well, do not delay, let’s go now,” Ruangkaow says
and leads them to the lawn in front of the house.
The children stare at Ruangkaow.
“ASEAN consists of 10 countries.
Which country will we visit first?” Keng wonders.
“How can we go, Ruangkaow?” asks Nidnoi.

Prapharnsarn

“จะไปด้วย รถ เรือ รถไฟ เครื่องบิน หรือว่าจะเดิน จะวิ่งกันไปล่ะ ฉันจะได้เตรียมตัวถูกไง” โจ้อยากรู้

“ใจเย็นๆ สิทุกคน เดี๋ยวฉันจัดการให้” พูดจบหนูน้อยรวงข้าวก็ยืดอก พร้อมกับเด็ดเมล็ดข้าวบนศีรษะออกมาหนึ่งเมล็ด เอามันฝังลงในดิน แล้วรดน้ำเล็กน้อย พลันเกิดแสงประหลาดสว่างวูบวาบจนมองไม่เห็น บรรยากาศรอบข้าง เด็กๆ พากันส่งเสียงร้องด้วยความตกใจ

“Will we go by car, boat, train, airplane, walking or running? How will I prepare?,” Joe wants to know.

“Take it easy, everyone. I’ll take care of it.” Finishing his words, Ruangkaow stretches his body up, picks one seed of rice on his head and, then, buries it in the soil and waters it slightly. Suddenly, a strange light flashes and makes the children unable to see their surroundings. They cry in dismay.

Prapphansarn

อึดใจเดียวแสงนั้นก็จางลง ปรากฏมียานลำหนึ่งที่มีรูปร่างคล้ายกับรวงข้าวมาก แต่มีขนาดใหญ่พอที่เด็กๆ จะเดินตามรวงข้าวเข้าไปด้านใน และเลือกที่นั่งตามใจชอบ เมื่อรวงข้าวบังคับยานให้บินขึ้น เด็กๆ ยิ่งตื่นเต้นเพิ่มขึ้นไปอีก แต่ยังไม่ทันที่เด็กๆ จะหายตื่นเต้น ยานก็ร่อนลงจอด

"ถึงแล้วครับทุกคน ประเทศแรกขอนำเสนอ..." รวงข้าวพูดขึ้นด้วยน้ำเสียงแจ่มใสร่าเริง "ลองทายดูสิว่าที่นี่ที่ไหน"

In a moment, the light fades and a spaceship emerges. It looks like Ruangkaow, but it is bigger and so spacious that the children can go inside and choose their own seats. When Ruangkaow controls the spaceship to fly up, the children get more excited. They had not lost their excitement yet when the spaceship lands.

"We arrived. The first country is..." Ruangkaow says with a cheerful voice. "Let guess, what country is this?"

Graphansam

เด็กๆ ออกจากยาน หันมองไปรอบๆ ด้วยความตื่นตา แล้วนิดหน่อยก็พูดขึ้นว่า "เจดีย์ชเวดากอง เหลืองทองอร่ามอย่างนี้ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์ใช่ไหม"

"นิดหน่อยนี่เก่งจริงๆ เลย สมแล้วที่เป็นเจ้าของฉัน" รวงข้าวตอบพลางยิ้มกริ่ม "มหาเจดีย์ชเวดากองนี้บรรจุพระเกศธาตุของพระพุทธเจ้าไว้ด้วยจ้ะ" รวงข้าวอธิบายต่อ

The children come out of the spaceship and excitedly look around.

Nidnoi says, "Golden Shwedagon Pagoda, here is the Republic of the Union of Myanmar, isn't it?"

"Excellent! Nidnoi. You deserve to be my owner," answers Ruangkaow with a smile.

"This Shwedagon Pagoda contains the Buddha's hair relics," Ruangkaow explains.

Praphansarn

"เอ่อ...ฉันเริ่มจะหิวแล้วล่ะ" อ้วนว่า

"แหม! ทำไมนายหิวเร็วจัง เราไปเดินชมความงามของเจดีย์ชเวดากองกันก่อน แล้วฉันจะพาไปกิน 'หล่าเพ็ด' อาหารพื้นเมืองขึ้นชื่อของที่นี่กัน"

"Uh...I'm hungry," says Uan.

"Well! You are hungry so early. We should walk around to see the beauty of the Shwedagon Pagoda first. Then, I'll take you to have *lahpet*, the famous local food of this country."

prapharnsarn

“นี่ไง หล่าเพ็ด มันคือใบชาหมัก กินกับเครื่องเคียง พวกถั่วคั่ว งาคั่ว มะพร้าวคั่ว กุ้งแห้ง ขิง แล้วก็กระเทียมเจียว”

“คล้ายๆ ‘เมี่ยงคำ’ ของเราเลยนะ” แว่นออกความเห็น

ส่วนคนอื่นๆ กินกันอย่างตั้งอกตั้งใจ

“อร่อยใช่มั้ย มื้อแรกนี้ฉันเลี้ยงเอง แต่ต่อไปพวกเธอต้องจ่ายกันเองนะ” รวงข้าวพูด พร้อมกับหยิบเงิน ‘จ๊าต’ ออกมาจ่ายให้กับคนขาย

“Here it is, lahpet. It is pickled tea salad, eaten with side dishes such as peas, toasted sesame, toasted coconut, dried shrimp, shredded ginger, and crisp fried garlic.”

“It is like our *mieng kam*,” Waen comments. Others eat intently.

“Delicious, isn’t it? I’ll pay for this first meal, but the next one is your turn.” Ruangkaow says and takes *Myanmar Kyat* out to pay the seller.

Praphansan

อิ่มแล้ว เด็กๆ ก็กลับขึ้นยาน บินข้ามภูเขาและป่าไม้ที่อุดมสมบูรณ์ของเมียนมาร์ รวงข้าวอธิบายว่า “ประเทศเมียนมาร์ใหญ่กว่าประเทศไทย ประมาณ 1.3 เท่า พื้นที่ครึ่งหนึ่งเป็นป่าไม้และเทือกเขา พื้นที่ภาคกลางเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำกว้างใหญ่ เมียนมาร์ตั้งอยู่ในเขตมรสุมเมืองร้อน จึงมี 3 ฤดู คือ ฤดูหนาว ฤดูร้อน และฤดูฝน อาณาเขตของเมียนมาร์ติดต่อกับบังคลาเทศ อินเดีย จีน ลาว ไทย และทะเลอันดามัน

The children are full and go back to the spaceship. It flies over the rich mountains and forests of Myanmar. Ruangkaow explains, “Myanmar is a little bigger than Thailand 1.3 fold. Half of the country is forests and mountains. The central part is vast river plains. Myanmar is in the tropical monsoon climate, so it has 3 seasons, namely, winter, summer, and the rainy season. The border of Myanmar touches Bangladesh, India, China, Laos, Thailand, and the Andaman Sea.

Prapphan

ขณะที่เด็กๆ กำลังเพลิดเพลินกับการก้มมองดูภูมิประเทศจากมุมสูงอยู่นั้น รวงข้าวก็บังคับยานบินลงจอด ณ ที่อีกแห่งหนึ่ง

"ที่นี่ที่ไหนกันล่ะรวงข้าว" เก่งถามขึ้น

"ทุกคน เดี๋ยวฉันจะพาชม 'วัดเชียงทอง' สุดยอดแห่งสถาปัตยกรรมลานช้างที่เมืองหลวงพระบางไงล่ะ"

While the children are enjoying a bird's-eye view of the landscape, Ruangkaow controls the spaceship to land in another place.

"Where is it, Ruangkaow?" asks Keng.

"I've taken you all to visit *Wat Xieng Thong*, the top architecture of Lan Chang School in Luang Prabang."

"หลวงพระบาง เอ...ถ้าอย่างนั้นพวกเราก็มาถึง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวแล้วสินะ" นิดหน่อยพูดอย่างฉะฉาน

"เยี่ยมมาก นิดหน่อย" รวงข้าวชมเปาะ

"Luang Prabang...so we arrive in the Lao People's Democratic Republic," Nidnoi speaks fluently.

"Excellent, Nidnoi," Ruangkaow admires her.

Praphansarn

“มาถึงลาวทั้งที เราก็ต้องนั่งรถสกายแลปไปเที่ยวกัน” รวงข้าวพูดจบ ยานบินก็กลายเป็นรถ ‘สกายแลป’ รวงข้าวเข้าประจำในตำแหน่งคนขับ พร้อมบอก “รีบไปกันเถอะ เราจะได้ไปทันตักบาตรข้าวเหนียวด้วย”

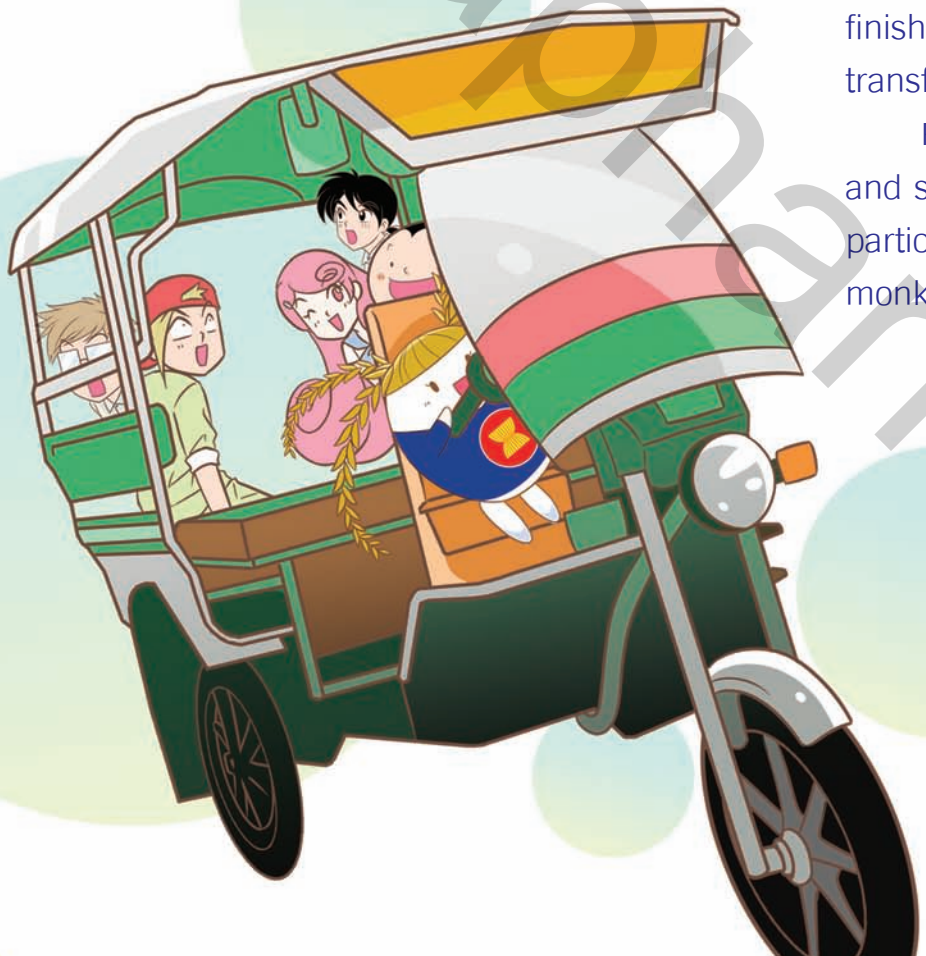

“In Laos, we should take a *skylab* car to go around.” After Ruangkaow finishes his words, the spaceship is transformed into a skylab car.

Ruangkaow sits in the driver’s seat and says, “Hurry up so that we can participate in giving sticky rice to the monks in time.”

Prapansarn

“อะไรกัน นี่กี่โมงแล้ว ยังมีพระมารับบาตรอีกรึ” แว่นท้วงขึ้น

“อ๋อ~ ยานบินพาพวกเราย้อนเวลานิดหน่อย จึงมาถึงที่นี่เช้ามืด ลองมองไปรอบๆ สิ” รวงข้าวชี้แจง

“จริงด้วย ไชโย!.... เราจะได้ตักบาตรข้าวเหนียวกันแล้ว” เด็กๆ ส่งเสียงดีใจกันใหญ่ พากันขึ้นรถด้วยความว่องไว

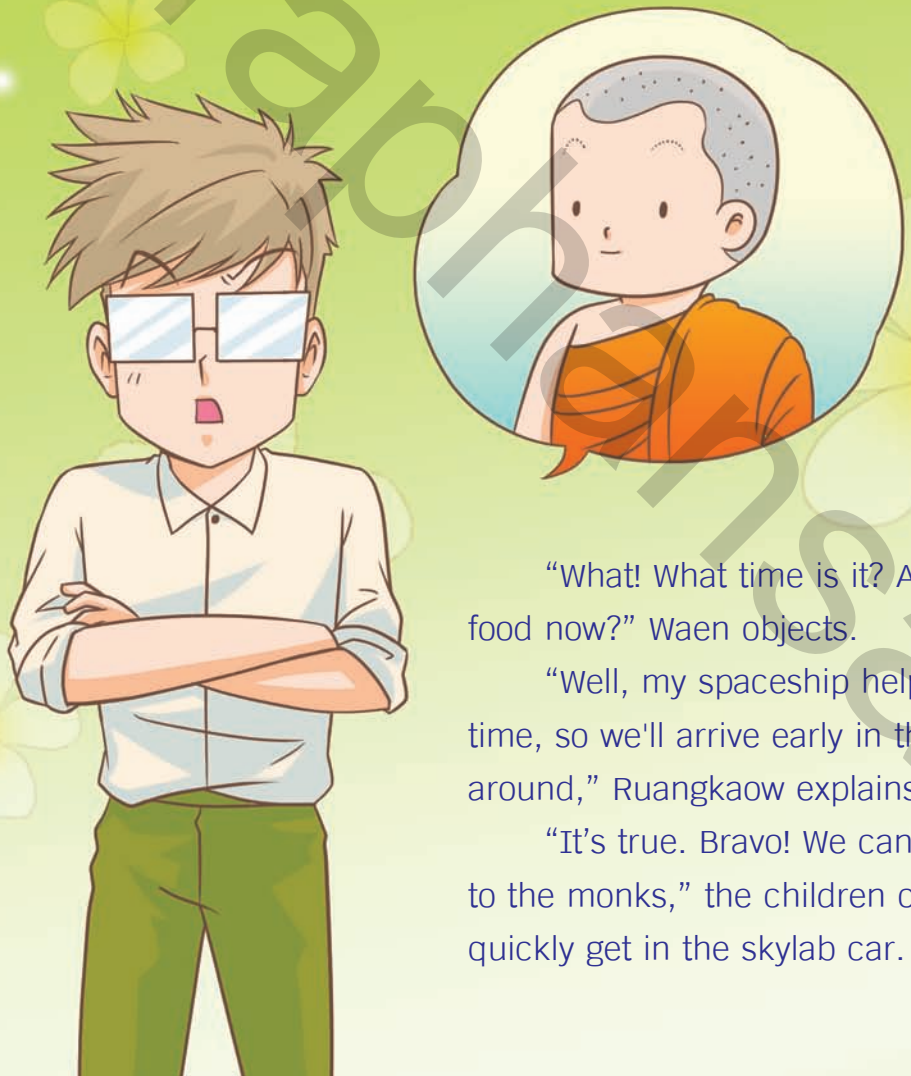

“What! What time is it? Are the monks taking food now?” Waen objects.

“Well, my spaceship helps traveling back in time, so we'll arrive early in the morning. Let’s look around,” Ruangkaow explains.

“It’s true. Bravo! We can join giving sticky rice to the monks,” the children cry out happily and quickly get in the skylab car.

Praphansarn

ระหว่างที่ขับรถสกายแลปไปอย่างโฉบเฉี่ยวนั้น รวงข้าวก็ให้ความรู้กับเด็กๆ ไปพลางว่า "ประเทศลาวมีขนาดเพียงครึ่งหนึ่งของประเทศไทย พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง มีภูเขาสลับซับซ้อน อยู่ในเขตร้อนชื้น ภาคเหนืออากาศหนาวเย็น ภาคกลางและภาคใต้ฝนตกเกือบตลอดปี แม่น้ำโขง เป็นแม่น้ำสายหลัก อาณาเขตของลาวติดต่อกับไทย เมียนมาร์ จีน เวียดนาม และกัมพูชา โดยลาวเป็น ประเทศที่ไม่ติดทะเล"

While driving the skylab car, Ruangkaow explains to the children, "Laos is half the size of Thailand. Most areas are tablelands and mountains. It is in the tropical zone. In the northern part, the weather is cold, and in the central and the southern parts, it is rainy almost throughout the year. The Mekong River is the main river of the country. The border of Laos touches Thailand, Myanmar, China, Vietnam, and Cambodia. It is a landlocked country."

Prapansan

"อย่างนี้ก็อดเล่นน้ำทะเลสิ"
นิดหน่อยพูด
"โธ่ นิดหน่อย เธอนี่สนใจแต่เรื่องไร้สาระ
ฉันสิ สนใจเรื่องปากท้องของประชาชน...
รวงข้าว อาหารขึ้นชื่อของที่นี่คืออะไรล่ะ"
อ้วนพูดพร้อมแววตาเป็นประกาย
"แหม... นายอ้วน คิดอยู่เรื่องเดียว
เนี่ยนะ" เด็กๆ พูดขึ้นพร้อมกัน
อ้วนยิ้มแหยๆ เกาหัวแกรกๆ
อย่างเขินอาย

"So they cannot swim in the sea," says Nidnoi.
"Oh! Nidnoi, your interest is nonsense.
For me, I'm interested in the
well-being of the people.
Ruangkaow, what is the well-known dish of this
country?" Uan says with sparkling eyes.
"Well, Uan, you're interested in only one thing,"
the children speak at the same time.
Uan smirks and scratches his head
in embarrassment.

prapsanasarn

ถึงหน้าวัดเชียงทอง เด็กๆ ลงจากรถสกายแลป พากันมานั่งเรียงแถวอย่างเรียบร้อย รอตักบาตรข้าวเหนียวกัน จากนั้นจึงเข้าชมวัดเชียงทอง กราบพระประธาน แล้วเดินดูภาพจิตรกรรมฝาผนัง “โอ้โห สวยจังเลย” เด็กๆ ตื่นตากันใหญ่ ทำเอารวงข้าวผู้นำทางยิ้มน้อยยิ้มใหญ่ ยิ้มกว้างกว่าเด็กๆ เสียอีก

In front of Wat Xieng Thong, the children get out of the skylab car and sit tidily in line waiting to give sticky rice to the monks. Then, they walk into Wat Xieng Thong, prostrate themselves to worship the principle Buddha image, and walk around to see the wall painting. “Wow, beautiful,” the children are excited. Ruangkaow smiles proudly, his smile is broader than those of the children.

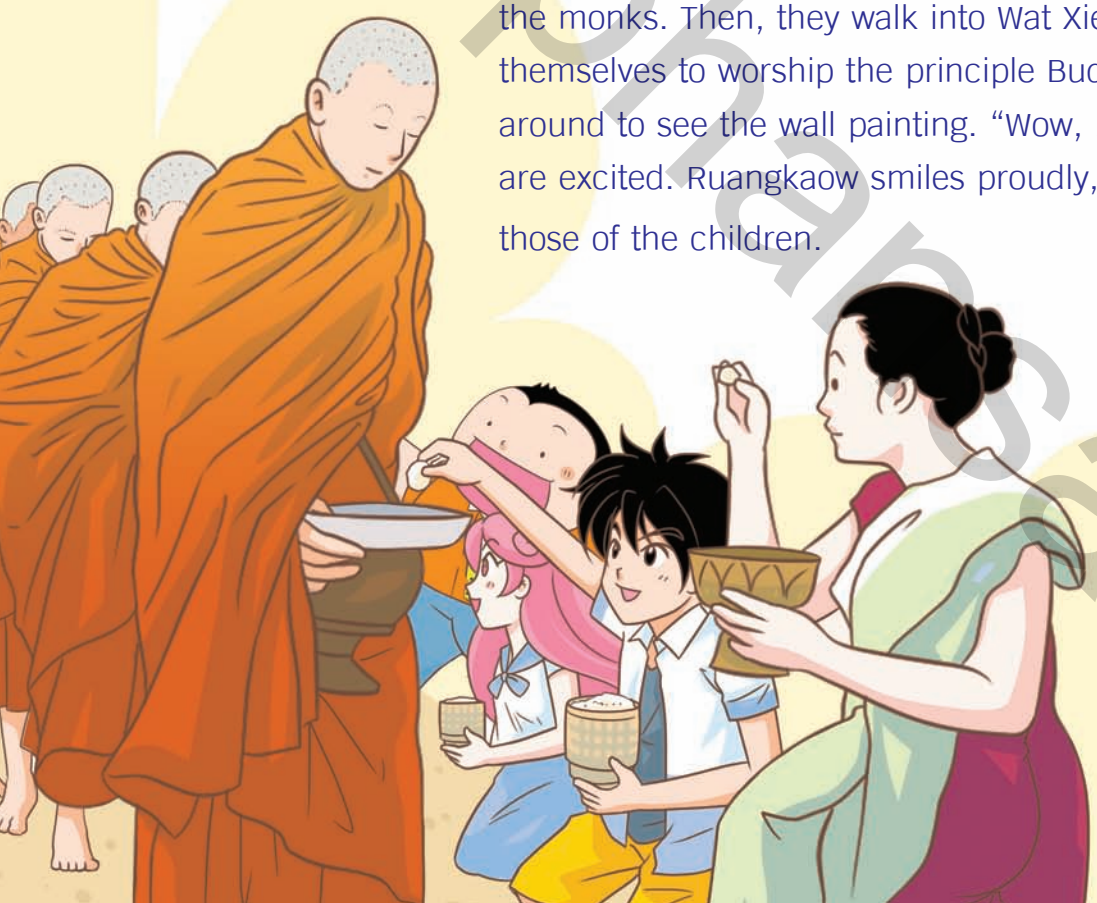

Prapansarn

ออกจากวัด อ้วนคะยั้นคะยอให้รวงข้าวพาไปชิมอาหารพื้นเมือง
“แล้วนายมีเงินมาหรือเปล่า” รวงข้าวถาม
“มีสิ ฉันแคะกระปุกมาจนหมดทุกบาททุกสตางค์เลย” อ้วนตอบ
“งั้นเอาเงินบาทมาแลกเงิน ‘กีบ’ จากฉันได้เลย” รวงข้าวเสนอ
อ้วนจึงได้กิน ‘ลาบปลา’ สมใจ และยังซื้อ ‘ซุบไก่’ เป็นเสบียงระหว่างเดินทาง
แต่ไม่ทันขึ้นยานซุปไก่ก็หมดเสียแล้ว

After leaving the temple, Uan urges Ruangkaow to take them to taste the local dish.
“Do you have money?” asks Ruangkaow.
“Yes, I took every penny from my coin bank,” answers Uan.
“Well, you can exchange your *baht* into *Lao kip* from me.” Ruangkaow proposes.
Then, as he wishes, Uan can have *lab pla* and also buy *chicken soup* as a food reserve. However, before their departure, the chicken soup is eaten up.

Prabhansan

ยานของรวงข้าวล่องไปตามแม่น้ำโขงให้เด็กๆ ได้ชมความงดงามของธรรมชาติสองฟากฝั่ง จู่ๆ ยานที่ลอยอยู่บนผิวน้ำก็กลับกลายเป็นเรือดำน้ำ ดำดิ่งลงสู่ใต้ผืนน้ำอย่างน่าอัศจรรย์ เด็กๆ ไม่ตื่นกลัวอีกแล้ว มีแต่ความสนุกสนานพร้อมผจญภัย

"วู้ว์... เยี่ยมไปเลยรวงข้าว" เด็กๆ อุทานเป็นเสียงเดียวกัน

"ทีนี้ ฉันจะได้เห็นหน้าปลาบึกชัดๆ แล้วสิ" โจ้พูดขึ้น

"จริงด้วย ปลาบึกมีอยู่เฉพาะในลำน้ำโขงนี่นา" เก่งพูดเสริม

Ruangkaow's spaceship takes the children along the Mekong River to enjoy the natural beauty of both sides of the river. Suddenly, the spaceship is transformed into a submarine, diving into the water astonishingly. The children are not frightened; they all are ready for a joyful adventure.

"Wow...it's great! Ruangkaow," the children exclaim together.

"Now, I'll be able to see a Mekong giant catfish closely," says Joe.

"Well, the Mekong giant catfish can be found only in the Mekong River," adds Keng.

Rabbit and Spin

ยานดำน้ำแล่นรวดเร็วไปตามลำน้ำโขง แล้วโผล่ขึ้นกลาง ‘โตนเลสาบ’ ที่กว้างใหญ่ของราชอาณาจักรกัมพูชา รวงข้าวเล่าว่า “กัมพูชามีขนาดเพียง 1 ใน 3 ของประเทศไทย มีภูเขาล้อม 3 ด้าน พื้นที่ตรงกลางจึงเป็นแอ่งทะเลสาบกว้างใหญ่ กัมพูชาอยู่ในเขตร้อนชื้น มี 2 ฤดู คือ ฤดูฝนกับฤดูแล้ง” แล้วรวงข้าวก็พาเด็กๆ ไปชม ‘นครวัด’ มรดกโลก

The submarine dives swiftly along the Mekong River and emerges at *Tonle Sap*, the great lake of the kingdom of Cambodia. Ruangkaow then relates, “Cambodia is one third the size of Thailand. It is surrounded by mountains on 3 sides, and the central area forms a huge lake basin. Cambodia is in the tropical zone, it has 2 seasons, namely, the rainy season and the dry season.” Then, Ruangkaow takes the children to visit Angkor Wat, a world heritage site.

Praphansan

ความใหญ่โตและความงดงามของศิลปะเขมรของนครวัด ทำให้อ้วนถึงกับลืมเรื่องกินไปได้นานทีเดียว จนเพื่อนๆ แปลกใจ กระทั่งยานลงดำน้ำอีกครั้ง อ้วนจึงเอะอะโวยวายขึ้น เพราะอุตส่าห์แลกเงิน ‘เรียล’ เอาไว้จนกระเป๋าตุง ตั้งใจจะซื้อ ‘อาม็อก’ อาหารพื้นเมืองซึ่งมีลักษณะคล้าย ‘ห่อหมก’ มากินให้อิ่มหนำ

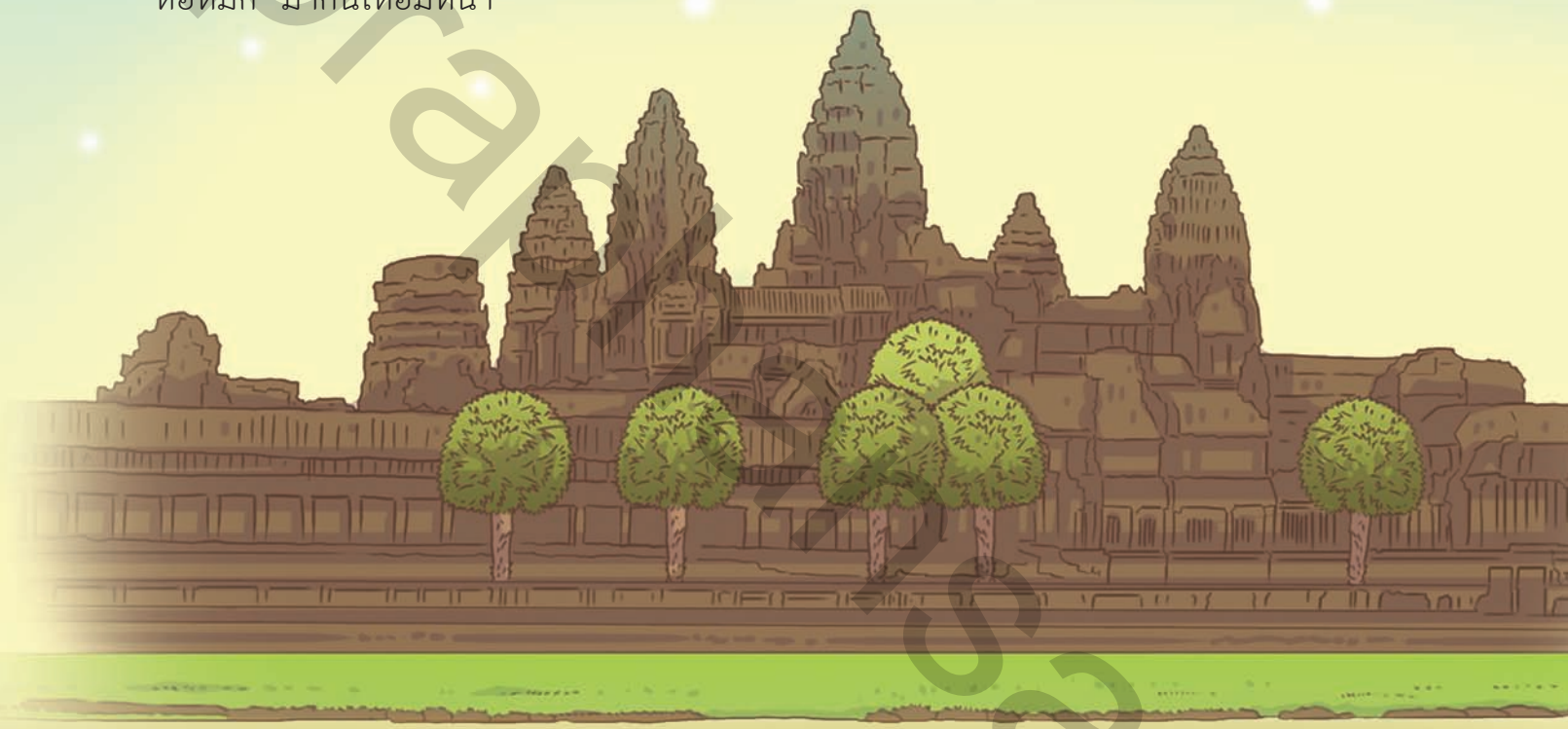

The grand and beautiful Angkor Wat, Khmer art, makes Uan forget the food for so long that his friends are amazed. When the submarine dives again, Uan begins to protest. His pocket is full of *riel* because he has exchanged money to buy *amok*, the local dish, which looks like *hor mok*, to eat till he's full.

Prarthana Sam

รวงข้าวจึงให้อ้วนทำสมาธิด้วยการพูดตามว่า “อาณาเขตของกัมพูชาติดต่อกับไทย ลาว เวียดนาม และอ่าวไทย” วนไปวนมา จนอ้วนผล็อยหลับไป

Ruangkaow helps Uan to meditate by repeatedly reciting, “The border of Cambodia touches Thailand, Laos, Vietnam, and the Gulf of Thailand,” until Uan falls asleep.

Prapha Insarn

ไม่นานนัก ยานดำน้ำก็โผล่ขึ้นที่ ‘อ่าวฮาลอง’ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม เด็กๆ จึงได้เห็นความงามอันน่าอัศจรรย์ของธรรมชาติ และเห็นวิถีชีวิตชาวประมงที่ล่องเรือเล็กๆ จับปลากันอย่างเรียบง่าย เด็กๆ สนใจมากยิ่งขึ้นเมื่อรวงข้าวอธิบายว่า “ประเทศเวียดนามมีขนาด 3 ใน 5 ส่วนของประเทศไทย พื้นที่มีรูปร่างยาวคล้ายตัว S”

In a short time, the submarine emerges at Halong Bay, the Socialist Republic of Vietnam. The children see the beauty of amazing nature and the lifestyle of a fisherman, sailing in a small boat fishing. The children take more interest when Ruangkaow explains, “Vietnam is three-fifths the size of Thailand. Its shape is long and looks like the letter ‘S’.”

Prapansain

เวียดนามแบ่งได้เป็น 3 ส่วน คือ ภาคเหนือเป็นที่ราบสูงและที่ราบลุ่มปากแม่น้ำแดง มี 4 ฤดู คือ ฤดูใบไม้ผลิ ฤดูร้อน ฤดูใบไม้ร่วง ฤดูหนาว ภาคกลางเป็นภูเขาและที่ราบสูง ส่วนภาคใต้เป็นที่ราบสูงและที่ราบลุ่มแม่น้ำโขง ภาคกลางและภาคใต้อากาศค่อนข้างร้อนตลอดปี มี 2 ฤดู คือ ฤดูฝน กับฤดูแล้ง

It can be divided into 3 parts. The northern part is tableland and low plains of the Red River Delta which has 4 seasons, namely, spring, summer, autumn, and winter. The central part consists of mountains and tableland. The southern part consists of tableland and lowplains of the Mekong River Delta. The weather of the central and southern parts is hot throughout the year, and they have 2 seasons,namely, the rainy season and the dry season.

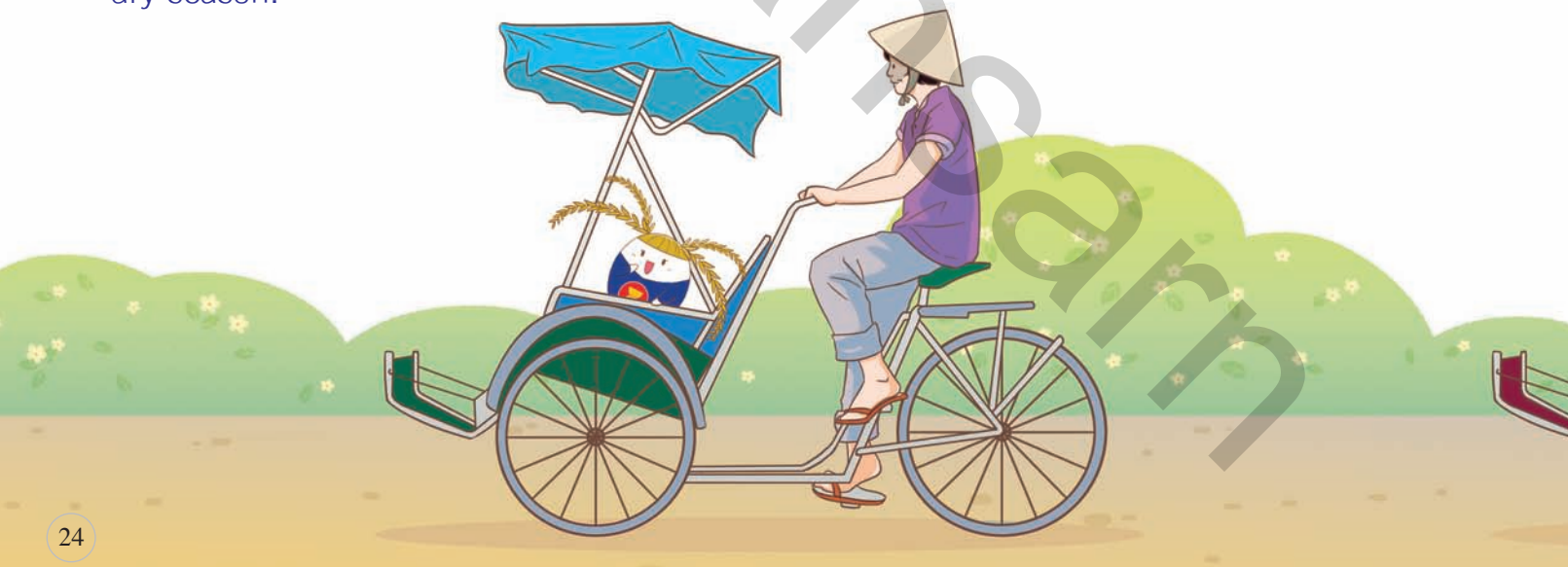

prapansarn

“รวงข้าว ฉันขอปั่นจักรยานเที่ยวชมเมืองนะ” เก่งพูดพลางทำท่าพะยักพะเยิดชักชวนทุกคน

“ได้เลย... ใครแรงเยอะ จะปั่นจักรยานก็ตามใจ ใครอยากนั่งชมวิวสบายๆ ก็ต้องนั่ง ‘ซิโคล่’ สามล้อถีบที่มีที่นั่งอยู่ด้านหน้าแบบนี้” รวงข้าว อ้วน และนิดหน่อยขึ้นนั่งบนซิโคล่คนละคัน

ส่วน เก่ง โจ้ แว่น ตัดสินใจปั่นจักรยาน ตามขบวนรถซิโคล่นั้นไปติดๆ

“Ruangkaow, I would like to ride a bicycle around the city,” Keng says while nodding to persuade others.

“OK. The strong ones can ride as you wish. The ones who want to comfortably sightsee can take a *cyclo*, the tricycle with the front seat like this.” Ruangkaow, Uan and Nidnoi each take one cyclo.

Keng, Joe, and Waen decide to ride bicycles, following the gaggle of cyclos.

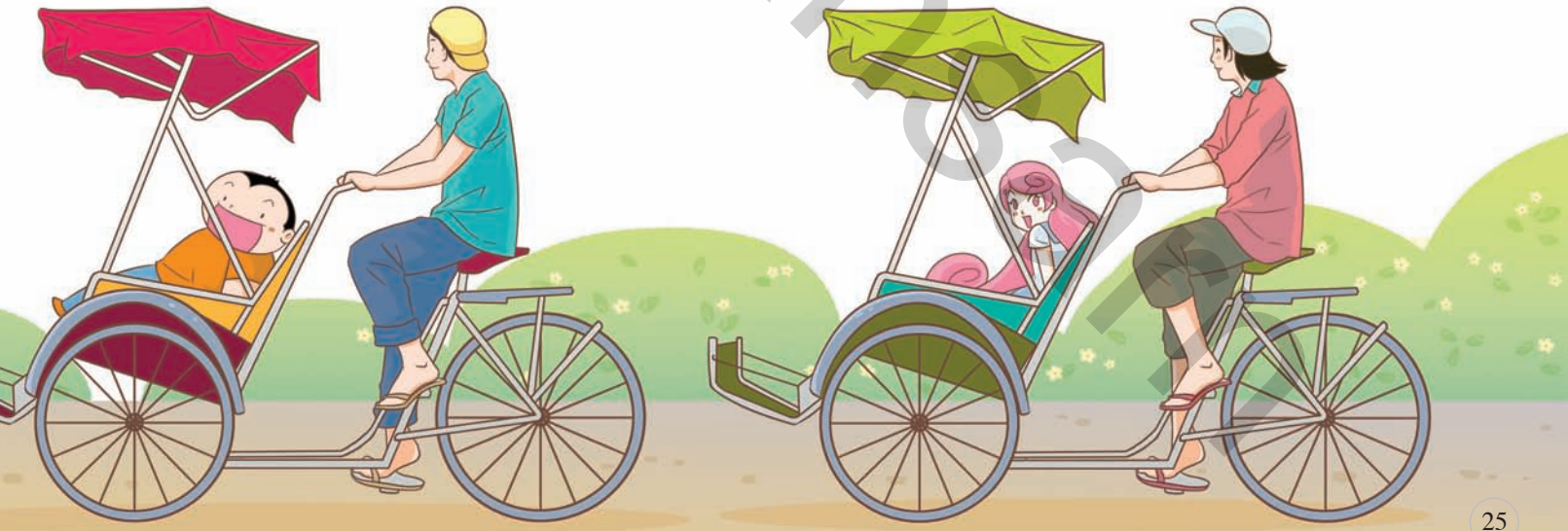

Prapphansarn

“อาณาเขตของเวียดนามติดกับ กัมพูชา ลาว จีน ทะเลจีนใต้ และอ่าวไทย” รวงข้าวบอกเพิ่มเติม

“รับทราบครับ แต่ควรแวะหาอาหารดีอาหารเด่นของที่นี่กินกันเถอะครับ เดี๋ยวใครเขาจะหาว่าเรามาไม่ถึงนะครับเพื่อนๆ” อ้วนส่งเสียงขึ้น

“แหม... พูดเพราะเชียว หิวอีกแล้วสิ” นิดหน่อยแหย่

“The border of Vietnam touches Cambodia, Laos, China, the South China Sea and the gulf of Thailand,” Ruangkaow continues.

“Acknowledge, sir. But my dear friends, we should seek the signature dish here; otherwise, it'll be like we haven't visited here,” says Uan.

“Well, your words are so polite. Are you hungry again?” Nidnoi teases.

prapphansarn

รวงข้าวพาเด็กๆ ไปอิ่มอร่อยกับ ‘เปาะเปี๊ยะเวียดนาม’ และ ‘เฝอ’ อาหารพื้นเมืองยอดนิยม อ้วนเอร็ดอร่อยกว่าใครเพื่อน กินหมดจานแล้วจานเล่าก็ยังไม่พอ จนใช้เงิน “ดอง” ของรวงข้าวหมดเกลี้ยง

รวงข้าวพาเด็กๆ ออกเดินทางต่อ แต่คราวนี้ยานวิเศษทะยานขึ้นสู่ท้องฟ้า

Ruangkaow takes the children to have *Vietnamese spring rolls* and *pho*, the popular local dishes. Uan enjoys eating more than anyone; many dishes are not enough. So Ruangkaow uses up his *Vietnamese dong*.

Ruangkaow takes the children on the next journey, and his vehicle flies up to the sky.

Praphansarn

รวงข้าวขับยานลงจอดหน้า ‘อุทยานแห่งชาติแม่น้ำใต้ดินปวยร์โตปรินเซซา’ พาเด็กๆ ลอยลำเข้าไปชมหนึ่งในมรดกโลกของสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ และเมื่อขึ้นฝั่ง ยานก็เปลี่ยนเป็น ‘รถจิ๊ปนีย์’ พาเที่ยวรอบเมือง และเปลี่ยนเป็น ‘รถม้า’ พาชม ‘เมืองอินทรามูรอส’ และ ‘ป้อมซานติเอโก’ – ปูชนียสถานแห่งเสรีภาพ

Ruangkaow controls his vehicle and lands in front of Puerto Princesa Subterranean River National Park and takes them to visit it, one of the world heritage sites of the Republic of the Philippines. Then, his vehicle is transformed into a *jeepney* and takes them around the city. Then, it is transformed into a horse-drawn carriage to take them to Intramuros and Fort Santiago – the Shrine of Freedom.

Praphan Book

รวงข้าวอธิบายเพิ่มว่า “ฟิลิปปินส์เป็นหมู่เกาะเทือกเขาหินใหม่ในมหาสมุทรแปซิฟิก พื้นที่รวมกันมีขนาดเกือบเท่ากับประเทศเวียดนาม ทุกเกาะมีภูเขาเป็นแกนกลาง จึงมีพื้นที่ราบอยู่น้อย และตั้งอยู่ในมรสุมเขตร้อน มี 3 ฤดู คือฤดูร้อน ฤดูฝน ฤดูหนาว จึงมีลมมรสุมเกือบทั้งปี”

Ruangkaow further explains, “The Philippines is a new stone archipelago in the Pacific Ocean. The total area is almost equal to Vietnam. Every island has a mountain in the center, so there are not many plains. It is in the tropical zone, and it has 3 seasons, namely, summer, the rainy season, and winter; and the monsoons occur almost throughout the year.”

Praphansarn

โจ้แลกเงิน ‘เปโซ’ ซื้อกีตาร์เสียงดี ส่วนอ้วนได้ลิ้มรส ‘อโดโบ’ เนื้อสัตว์หมักน้ำส้มสายชูปรุงสุก อาหารอันขึ้นชื่อ และยังตบท้ายด้วย ‘ฮาโล ฮาโล’ ขนมหวานน้ำแข็งใส

รวงข้าวขับยานผ่านเกาะลูซอน ให้เด็กๆ ได้ชม ‘บานาเว’ นาแบบขั้นบันได มรดกโลกอีกแห่งของฟิลิปปินส์

Joe exchanges money into *Philippine pesos* to buy a nice guitar. Uan tastes *adobo*, a popular dish made of meat marinated and seasoned with vinegar, and *halo-halo*, an ice dessert.

Ruangkaow controls the vehicle over Luzon island to let the children see Banaue, rice terraces, another world heritage site of the Philippines.

praphansan

จากนั้นจึงเดินทางต่อไปยังเกาะบาหลี สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
เมื่อได้เห็นหาดทรายสวย เก่งก็รีบวิ่งไปนอนแผ่หลาทันที
“สวรรค์ของฉัน” เก่งพูด
“ไปเล่นโต้คลื่นกันดีกว่าเก่ง” โจ้บอกเก่ง แล้วแลกเงิน ‘รูเปียห์’ ไปเช่ากระดานโต้คลื่น
จากนั้นโจ้กับเก่งก็ออกไปสนุกกันในทะเล
ส่วนอ้วนกำลังยืนเข้าแถวซื้อ ‘กาโด กาโด’ อาหารพื้นเมืองที่คล้ายสลัดผัก

After that, they travel to Bali island, in the Republic of Indonesia.

When observing a beautiful beach, Keng runs to the beach, lies on his back, and stretches out. “My paradise,” says Keng.

“Let’s surf, Keng,” says Joe. He exchanges money into *Indonesian rupiah* to rent surfboards. Then, Joe and Keng go to frolic in the sea.

Uan is in a queue, waiting to buy *gado gado*, a local dish which is like vegetable salad.

Phanansan

เหลือนิดหน่อยกับแว่น ที่ตั้งใจฟังรวงข้าวให้ความรู้ว่า “ประเทศอินโดนีเซียประกอบด้วยหมู่เกาะ ถึง 17,508 เกาะ เฉพาะพื้นที่ทางบกรวมกันใหญ่กว่าประเทศไทยเกือบ 4 เท่า อาณาเขตติดต่อกับรัฐซาราวักและซาบาร์ของมาเลเซีย น่านน้ำฟิลิปปินส์ ปาปัวนิวกีนี และน่านน้ำมาเลเซีย อากาศร้อนชื้นแบบศูนย์สูตร มี 2 ฤดู คือ ฤดูร้อน และฤดูฝน”

Nidnoi and Waen are listening to Ruangkaow; he says, “Indonesia is an archipelago comprising approximately 17,508 islands. The accumulated area on land is fourfold Thailand's. It borders on Sarawak and Sabah States of Malaysia, the territorial waters of the Philippines, Papua New Guinea, and the territorial waters of Malaysia. It is in the tropical moist climate, and it has 2 seasons, namely, summer and the rainy season.”

Praphansarn

นิดหน่อยอยากเห็นสำนักงานเลขาธิการอาเซียนในกรุงจาการ์ตา รวงข้าวก็พาไป ก่อนออกจากอินโดนีเซีย รวงข้าวพาเด็กๆ แวะ ‘บุโรพุทโธ’ พุทธสถานที่เป็นมรดกโลกที่ใหญ่ที่สุด และแวะไปวิหาร ‘พรัมบานัน’ วัดฮินดูที่ใหญ่และสวยงามที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อีกด้วย

Nidnoi would like to see the ASEAN Secretariat in Jakarta, so Ruangkaow takes them there.

Before leaving Indonesia, Ruangkaow takes the children to visit Borobudur, the world heritage site of the biggest Buddhist monument, and Prambanan Temple, the biggest and most beautiful Hindu temple in South East Asia.

Praphansan

“ประเทศต่อไปคือ เนการาบรูไนดารุสซาลาม” รวงข้าวบอก “มีพื้นที่ประมาณ 5,700 ตารางกิโลเมตร ตั้งอยู่บนเกาะบอร์เนียว อาณาเขตติดกับรัฐซาราวักของมาเลเซีย ยกเว้นทิศเหนือติดทะเลจีนใต้ ด้านตะวันออกเป็นภูเขาสูง และด้านตะวันตกเป็นเนินต่ำ มีอากาศร้อนชื้น ฝนตกชุกตลอดปี”

“The next country is Negara Brunei Darussalam,” says Ruangkaow. “Its area is around 5,700 square kilometers. It is on Borneo Island. It borders Sarawak State of Malaysia, except its northern part lies on the South China Sea. The east side is high mountains, and the west side is low hills. It has a tropical climate, and it rains throughout the year.”

prapanpan

เมื่อแลกเงินเป็น ‘ดอลล่าร์บรูไน’ แล้ว เด็กๆ พากันไปกิน ‘อัมบูยัต’ ซึ่งทำจากแป้งสาคู ลักษณะข้นๆ คล้ายโจ๊ก กินคู่กับซอสผลไม้หรือกะปิ เนื้อทอด ปลาทอด ผัดผัก

เมื่ออิ่มแล้ว ทั้งหมดจึงไปชม ‘มัสยิดทองคำ’ สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ของชาวบรูไน สร้างอย่างสวยงามด้วยวัสดุชั้นหนึ่งจากทั่วโลก

After exchanging their money into *Brunei dollars*, the children go to have *ambuyat*, made from sago and looks like rice porridge. It is eaten with a fruit sauce or shrimp paste, fried meat, fried fish and stir-fried vegetables.

When they are full, they visit the Golden Mosque, a sacred place for the people in Brunei. It is built beautifully from first class materials from all over the world.

Prapphansarn

เมื่อถึงสาธารณรัฐสิงคโปร์ ประเทศที่เล็กที่สุดในอาเซียน แต่เป็นผู้นำด้านเศรษฐกิจ และเทคโนโลยีของภูมิภาค โจ้กับแว่นแลกเงิน ‘ดอลลาร์สิงคโปร์’ แล้วก็สนุกกับการเลือกซื้อสินค้าเทคโนโลยีล้ำสมัย อ้วนยังคงวนเวียนอยู่กับร้านอาหาร กิน ‘ลักซา’ ก๋วยเตี๋ยวต้มยำใส่กะทิ อยู่กับเก่งอย่างเอร็ดอร่อย

Arriving in the Republic of Singapore, the smallest country in ASEAN, but the economic and technological leader of the region, Joe and Waen exchange money into *Singapore dollars*. Then, they enjoy shopping for hightech goods.

Uan is still interested in restaurants. He and Keng enjoy eating *laksa*, a spicy noodle dish with coconut milk.

Prapansan

นิดหน่อยชวนรวงข้าวไปถ่ายรูปกับรูปปั้น ‘เมอร์ไลออน’ และระหว่างที่นั่งชมวิวอยู่ใน ‘สิงคโปร์ฟลายเออร์’ รวงข้าวเล่าว่า สิงคโปร์อยู่ในเขตมรสุมแถบเส้นศูนย์สูตร อากาศร้อนชื้น และเป็นเกาะปลายคาบสมุทรมลายู อาณาเขตติดต่อกับ ช่องแคบมะละกา ช่องแคบยะโฮร์ ทะเลจีนใต้ และช่องแคบสิงคโปร์ จึงเป็นเมืองท่าพักสินค้าทางเรือที่สำคัญแห่งหนึ่งของโลก

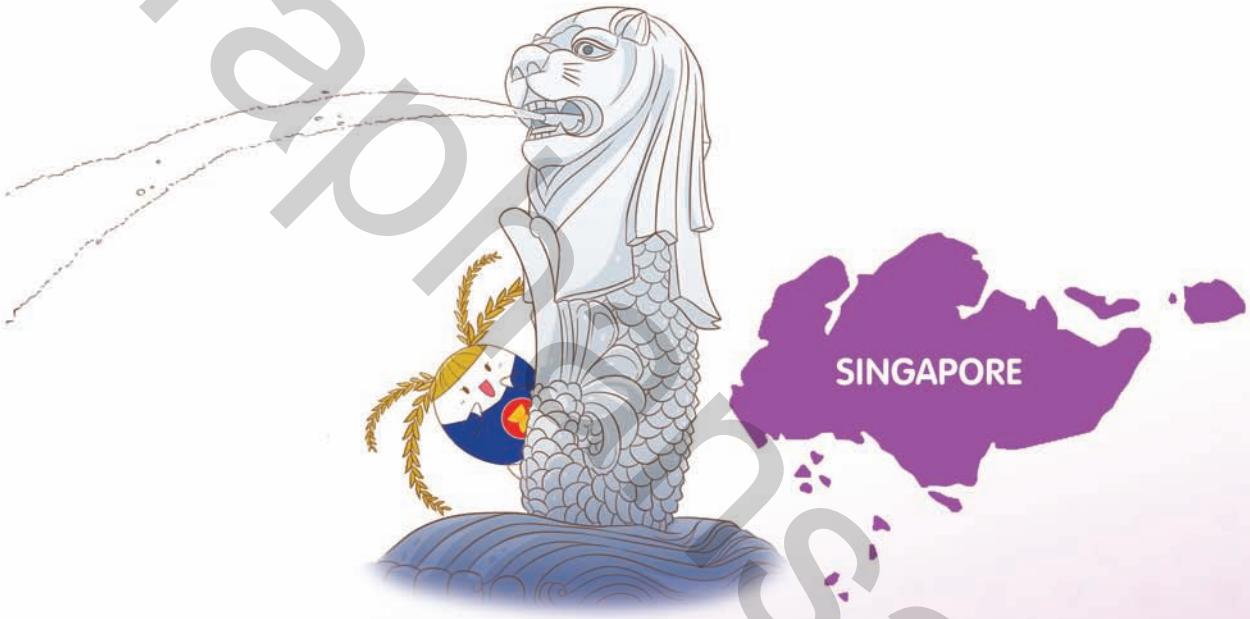

Nidnoi asks Ruangkaow to take a picture with her and Merlion. While sightseeing on the Singapore Flyer, Ruangkaow describes how Singapore is in the equatorial monsoon zone, so the weather is warm and humid. It is an island at the end of the Malay Peninsula. It contacts the Straits of Malacca, the Straits of Johor, the South China Sea, and the Straits of Singapore. Therefore, it is an important international shipping port.

prapansan

เมื่อยานวิเศษข้ามช่องแคบมะละกาขึ้นฝั่งประเทศมาเลเซียก็กลายเป็นรถเก๋งสุดโฉบเฉี่ยว ประทับตราโปรตอน รถสัญชาติมาเลเซียแท้ รวงข้าวบอกเด็กๆ ว่า “ประเทศนี้มีภูมิอากาศแบบร้อนชื้น ฝนตกชุกตลอดทั้งปี มีขนาดใกล้เคียงกับประเทศเวียดนาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

As the magical spaceship flies over the Straits of Malacca, it is transformed into a stylish sedan, the Proton, the genuine Malaysian sedan. Ruangkaow tells the children, “This country has a tropical moist climate, and it rains throughout the year. Its size is similar to Vietnam's. It is divided into 2 parts:

praphansarn

มาเลเซียตะวันตก อยู่บนคาบสมุทรมลายู มีพรมแดนติดกับไทย มีแนวเขาอยู่มากมาย ปลูกยางพาราและปาล์มได้ดี มาเลเซียตะวันออก อยู่บนเกาะบอร์เนียว มีพรมแดนติดกับอินโดนีเซียและบรูไน เป็นแหล่งน้ำมันและก๊าซธรรมชาติที่สำคัญ”

รวงข้าวพาเด็กๆ ไปขึ้นตึกปิโตรนาส อาคารแฝดที่สูงที่สุดในโลก เพื่อชมวิวรอบกรุงกัวลาลัมเปอร์

West Malaysia is located on the Malay Peninsula and borders Thailand. It is mountainous. The rubber trees and palms grow well here. East Malaysia is located on Borneo Island and touches Indonesia and Brunei. It is an important source of oil and natural gas.”

Ruangkaow takes the children to visit the Petronas Twin Towers, the highest twin towers in the world, to see a panoramic view of Kuala Lumpur.

Prapansan

จากนั้น รวงข้าวก็ขับรถโปรตอนไป
ยังเมือง 'ปุตราจายา' เมืองอัจฉริยะ
ทันสมัย ซึ่งเป็นที่ตั้งของส่วนราชการ
ของมาเลเซีย ชมทำเนียบรัฐบาล
มัสยิดปุตรา ทะเลสาบ สะพานทันสมัย
และสวนสวยรอบๆ เมือง
เด็กๆ พากันวิ่งเล่นสนุกสนาน จนเหนื่อย
รวงข้าวจึงให้เด็กๆ ไปรออยู่ที่รถ

After that, Ruangkaow drives the Proton car
to Putrajaya, the modern and
outstanding city, where government
agencies of Malaysia are situated. They visit
government house, Putra Mosque, a lagoon,
modern bridges, and beautiful gardens
around the city. The children run around
happily until they are tired. Ruagkaow,
then, tells them to rest in the car.

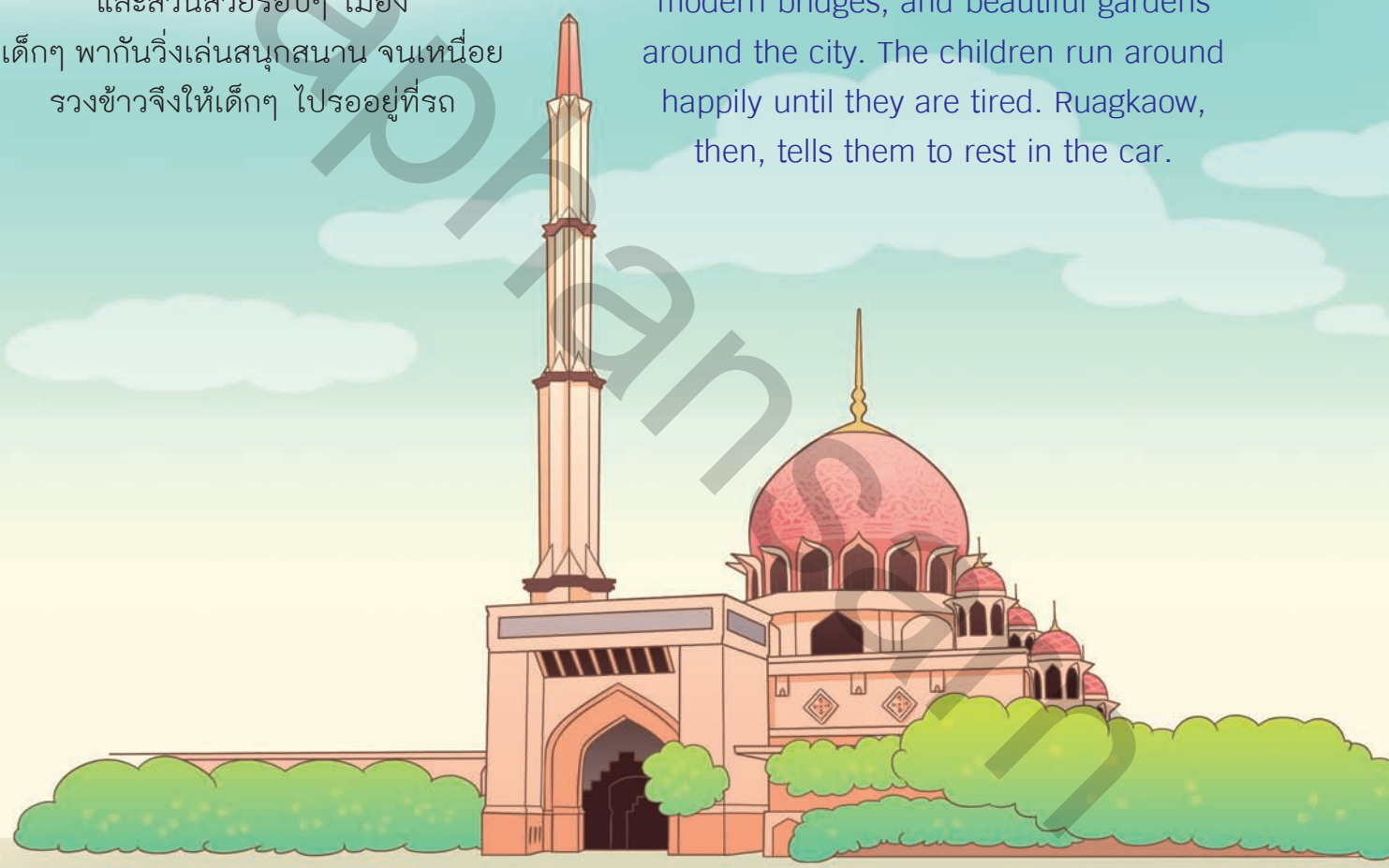

Prapphansan

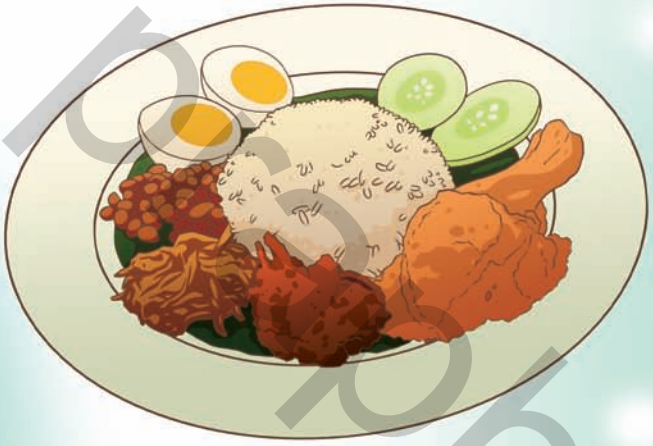

ส่วนรวงข้าวแวะเอาเงิน ‘ริงกิต’
ไปซื้อ ‘นาซิ เลอมัก’
ข้าวหุงกะทิกินกับไก่หรือปลาทอด ไข่ต้ม
ถั่วลิสงทอด อาหารขึ้นชื่อที่ห่อด้วยใบตอง
มาฝากเด็กๆ ด้วย แต่เมื่อกลับมาถึงรถ
เด็กๆ พากันหลับหมดแล้ว
รวงข้าวจึงขับยานออกไปอย่างเงียบๆ

Ruangkaow spends *Malaysian ringgit* to buy *nasi lemak*, rice cooked in coconut milk served with fried chicken or fried fish, boiled egg, and fried peanuts, which is a popular dish wrapped in banana leaves. However, when he gets back to the car, all the children fall asleep. Then, Ruangkaow drives off quietly.

Prohansarn

เด็กๆ ลืมตาขึ้นมาอีกครั้งก็พบว่า...

“อ้าว! นี่วัดพระแก้วนี่” อ้วนบ่น “ไหนบอกจะพาเที่ยวประเทศอาเซียนไง”

“ประเทศอื่นๆ ไปมาครบแล้วไงอ้วน อย่าลืมสิ ราชอาณาจักรไทยก็เป็นสมาชิกอาเซียน และไทยเราก็มีดีไม่แพ้ที่ไหนๆ นะ” รวงข้าวพูด

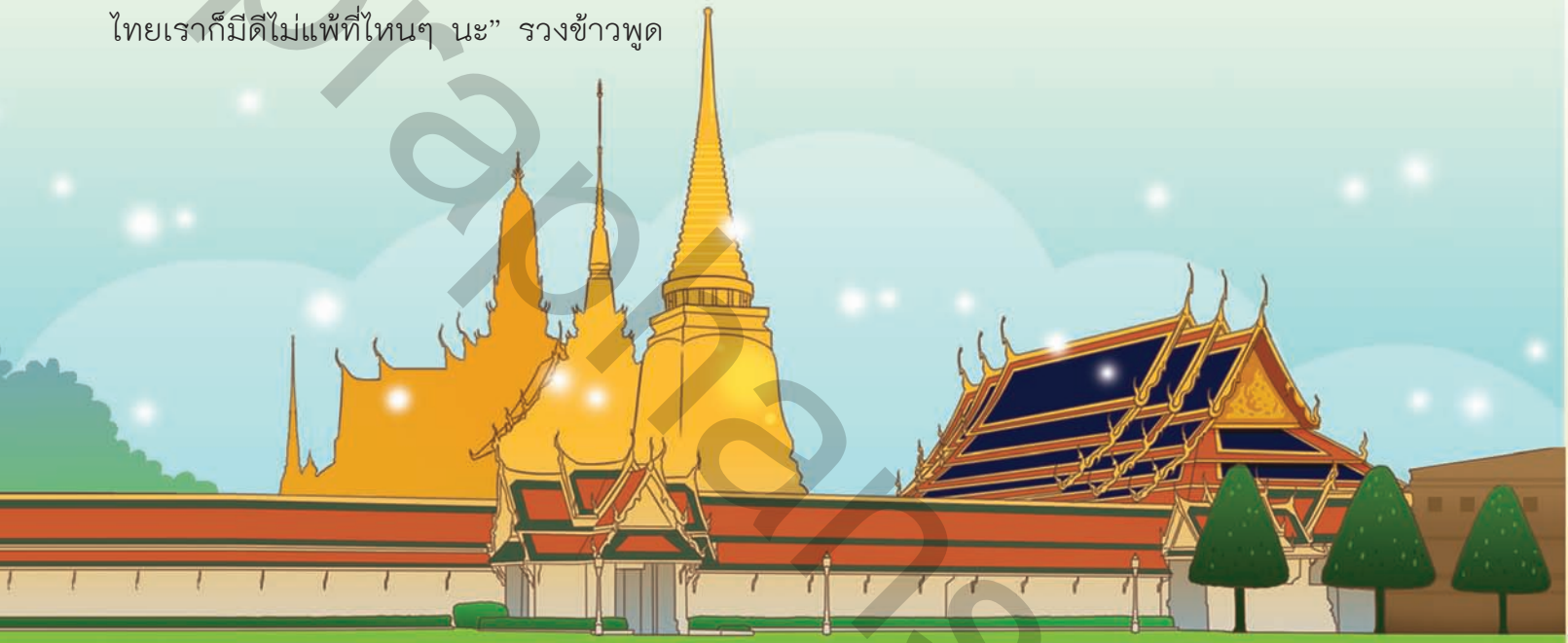

The children open their eyes and find that...

“Ah! This is Wat Phra Kaew,” Uan mutters, “You say you’ll take us to visit ASEAN, right?”

“We’ve visited other countries in ASEAN. Don’t forget that The Kingdom of Thailand is a member of ASEAN, and Thailand has good things like the other countries,” says Ruangkaow.

Prapansarn

“วัดพระแก้ว แม่พาฉันมาไหว้พระที่นี่บ่อยๆ ” นิดหน่อยพูด
“ฉันก็เคยมา เอ่อ กลับถึงประเทศไทยแล้ว ไม่ต้องให้รวงข้าวบรรยายหรอก
เด็กไทยอย่างฉันรู้ดี” เก่งยืดอกยิ้มกว้างเมื่อพูดจบ

“My mom often takes me to Wat Phra Kaew,” says Nidnoi.
“I’ve been here, too. Well, this is Thailand, Ruangkaow doesn’t need to explain.
A Thai child like me knows it well,” Keng finishes with a smile and stretches

Praphansan

“ดีเลย บอกมาสิว่าประเทศไทยมี
ภูมิอากาศแบบไหน” รวงข้าวถาม
“ง่ายมาก ประเทศไทยมีภูมิอากาศแบบ
ร้อนชื้น มี 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน ฤดูฝน แล้วก็
ฤดูหนาว อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 18–34
องศาเซลเซียส ไงล่ะ” เก่งพูดพลางยักคิ้วข้างหนึ่ง
ด้วยท่าทีมั่นใจเหลือเกิน

“Good! Then, tell me what the Thai climate is.”
says Ruangkaow.
“Very easy. Thailand has a tropical moist climate.
It has 3 seasons, namely, summer,
the rainy season, and winter. The average temperature
throughout the year is around 18-34 degrees Celsius,”
Keng says and raises one of his eyebrows
in a confident gesture.

prapphansarn

“ใช่ๆ” แว่นรีบสนับสนุน แล้วแสดงภูมิรู้ของตนต่อทันทีว่า “ภูมิประเทศภาคเหนือเป็นที่ราบสูงต้นน้ำ ภาคอีสานเป็นที่ราบสูงค่อนข้างแห้งแล้ง ภาคกลางเป็นที่ราบลุ่มอุดมสมบูรณ์ ภาคใต้เป็นชายฝั่งทะเล”

โจ้รีบพูดต่อทันที “อาณาเขตติดต่อกับเมียนมาร์ ลาว กัมพูชา อ่าวไทย มาเลเซีย และอ่าวเบงกอล”

“Yes,” Waen hastens to support Keng and shows off his knowledge: “the northern part is tableland and headwaters, the northeast part is arid tableland, the central part is fertile plains, and the southern part is littoral.”

Joe adds suddenly, “It borders on Myanmar, Laos, Cambodia, the Gulf of Thailand, Malaysia, and the Bay of Bengal.”

praphansarn

“เก่งมากทุกคน ที่รู้เรื่องราวของบ้านเมืองตัวเองดีอย่างนี้” รวงข้าวพูดพร้อมกับมองหน้าทุกคน แล้วพูดต่อว่า “กลับถึงบ้านเกิดทั้งที ฉันก็เลยพาทุกคนมาไหว้พระขอพรที่วัดพระแก้วซะหน่อย”

“เข้าไปไหว้พระกันเถอะ ฉันอยากกลับบ้านไปกิน ‘ต้มยำกุ้ง’ ฝีมือแม่แล้วล่ะ” อ้วนพูดขึ้นมา

“นี่หิวอีกแล้วรึ” ทุกคนถามพร้อมกัน

“Excellent, everyone. You all know about your own countries well,” says Ruangkaow, looking at everyone’s face. He further speaks, “When we return to our hometown, I'd like to take everyone to pay homage to the Emerald Buddha.”

“Let’s go to worship the Buddha image. I want to go home, I miss my mom’s *tomyumkung*,” says Uan.

“Are you hungry again?” the children ask at the same time.

Praphansarn

เมื่อไหว้พระขอพรเสร็จ รวงข้าวก็พาเด็กๆ ขึ้นยานวิเศษ ซึ่งกลายเป็น ‘รถตุ๊กตุ๊ก’ เพื่อกลับบ้านไปลิ้มรสอาหารไทยฝีมือแม่ของแต่ละคน

“ยังมีเรื่อง เกี่ยวกับอาเซียนที่ฉันจะเล่าอีกแยะ แต่วันนี้พอแค่นี้ก่อน อย่าลืมกินนาซิเลอมักที่ฉันซื้อมาฝากด้วยล่ะ” รวงข้าวบอกเด็กๆ

After worshiping the Buddha image, Ruangkaow takes the children into the magical vehicle which is transformed into a *tuktuk* to drop the children off at their homes and let them have a taste of Thai food made by their mothers.

“There are still many stories about ASEAN that I’d like to tell you, but for today it’s enough. Don’t forget to have the nasi lemak that I bought for you,” Ruangkaow tells the children.

Praphan Kan

ท่องแดน อาเซียน
ASEAN Journey

© บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด
สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ. ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537
ห้ามลอกเลียนแบบส่วนใดส่วนหนึ่งของหนังสือเล่มนี้
มิฉะนั้นจะถือว่าละเมิดลิขสิทธิ์และมีความผิดทางอาญา

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
National Library of Thailand Cataloging in Publication Data
อนุสรณ์ ศรีคำขวัญ, ศิริเพ็ญ ชัยสนิท
ท่องแดนอาเซียน.-- กรุงเทพฯ : ประพันธ์สาส์น, 2556.
48 หน้า. -- (ชุดนิทานอาเซียนแสนสนุกสองภาษา).

1. นิทาน. I. บุณฑริกา ทับเกตุ, ผู้แปล. II. ชื่อเรื่อง.

398.2

ISBN 978-616-510-564-4

ราคา 56 บาท

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

บริษัท สำนักพิมพ์ประพันธ์สาส์น จำกัด

222 บุษราคัมเทอเรส ถนนพุทธมณฑล สาย 2 แขวงศาลาธรรมสพน์ เขตทวีวัฒนา กทม. 10170
โทร. 0 2448 0312, 0 2448 0658-9 โทรสาร 0 2448 0393 www.praphansarn.com

ผู้ก่อตั้ง : สุพล เตชะธาดา
คณะกรรมการบริหาร : พิสุทธิ เลิศวิไล, ทพ.อดิเรก ศรีวัฒนาวงษา,
ศักดิ์ชัย จิราธิวัฒน์, อาทร เตชะธาดา
กรรมการผู้จัดการ : อาทร เตชะธาดา
บรรณาธิการเล่ม : พรทิพย์ บุญมงคล
เขียนเรื่อง : อนุสรณ์ ศรีคำขวัญ, ศิริเพ็ญ ชัยสนิท **วาดภาพ** : อลิสา นุรักษ์เข **พิสูจน์อักษร** : กุ๊กไก่, แตงโม
แปลภาษาอังกฤษ : บุณฑริกา ทับเกตุ **ตรวจภาษาอังกฤษ** : Leon F. Kenman, Ph.D.

www.praphansarn.com
สนับสนุนเว็บไซต์โดย Bangkok Bank ธนาคารกรุงเทพ

praphansarn

praphansarn

prapitansarn